

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 րուբլ, կես տարվանը 6 րուբլ:

Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանի համարդատան մէջ:

Ստորագրողները պետք է նշանակեն:

Тифлис. Редакция «Мелк»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ

(Բացի կիրակի եւ տոն օրերէն):

Ցայտարարութիւն ընդունում է ամեն լիցուով:

Ցայտարարութիւնները համար գնումով են:

Խմբագրատունը բաց է 2 կոպեկով:

ԲՈՎԱՆԿԱՎՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, Նամակ խմբագրին: Ներքին լուրեր: ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, Գերմանիա: Ֆրանսիա: Աւստրո-Ունգարիա: Նամակ թերթիային: ՀԵՌԱՅԻՐՆԵՐ: ՏԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, ՆԵՐՔԻՆ: ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ, Նամակ թերթիային:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Հոկտեմբերի 31

Կարգաւորվ ձեր պատուական «Մշակ» լրագրի 203 համարի մէջ տպած պ. Գ. Նիկողոսեանի նամակը, որի մէջ նկարագրած է թշուառ դրութիւնը և Պօլսի որբանոցի և աղետալի վիճակը որբիկներին, նա մանաւանդ անտանելի չարչարանքը խնամակալ մայրապետ Սրբուհի Գալֆայեանին տասն և հինգ տարեկան ընթացքում, ոչ սակաւ արտասուած թափվեցան իմ աչքերից, նրա համար, որ ես անձեռնհաս եմ բարեփոխելու դաժնագոյն վիճակը որբուկներին որբիկներուն: Միայն կարող եմ նուիրել նրանց իմ ծնողից նշանակած իմ ծնողեան օրվայ ծախսի համար երեք րուբլի և խոստանալով իւրաքանչիւր տարի 31 հոկտեմբերի առաքել յիշեալ որբանոցի սաների համար երեք րուբլի որով գոն է փոքր ինչ նպաստ կը լինի իմ ազգի անտէրունջ որբերուն:

Ուստի առաջարկելով երեք րուբլի, խնդրեմ ձեզ՝ որդրած տէր, բարեհաճել առաքել այս

Նիշին դրամը առաքելի մայրապետ Սրբուհի Գալֆայեանին:

Աշակերտուհի Ս. Գայանեան օրիորդաց ուսումնարանի

Շուշանիկ Առուսեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՐԵՐ

Մինչև այժմ մեր խմբագրութեան մէջ պ. Գիւրգենեանի ֆոտոգրաֆիական ժողովածուի համար հաւաքված բոլոր փողերը արդէն յանձնեցինք պ. Գիւրգենեանին: Իսկ այսօր կրկին ունենք մի 20 րուբլ պարսին յանձնելու, որ ըստաջանք կարողութեամբ պ. բժիշկ Միրմանեանցից հետեալ նամակով: «Որովհետև այժմ հիմնվել է Թիֆլիսի մէջ բարեգործական ընկերութիւնը, որի նպատակն է ի միջի այլոց օգնել և հիւանդներին, այդ պատճառով խնդրեմ այն 25 րուբլ գումարից, որ մնում է խմբագրութեան մէջ, որ ուղարկել էի անցեալ տարի յօգուտ բժշկական օգնութեան կոմիտեի, որ դժբաղդապէս չը կայացաւ, 5 րուբլ տաք վերոյիշեալ ընկերութեանը, անդամական վճարը 1882 թվի համար, իսկ 20 րուբլ յանձնեք պ. Գիւրգենեանին ուղարկելու ինձ Անիի աւերակներէ ժողովածուն»:

Շատ տեղերից համակրական նամակներ ենք ստանում մեր առաջնորդող յօդուածի առիթով: Ելմիմանի «Արարատ» ամսագրի դէմ ուղղված: Ի միջի այլոց մեր բարեկամներից մէկը մեզ գրում է. «Կըրջապէս պէտք է վերջ դնել մեր եկեղեցականների անկարգութիւններին: Իմ խորին

համակրութիւնն ընդունեցէք ձեր առաջնորդող յօդուածի համար: Շատ լաւ էք մտածել դատաստանի կանչել այն ամսագիրը, որի գէլիդն է ամենատար մասնութիւնը»:

Մի ուսանող խնդրում է մեզ յայտնել հետեւեալը: «Արդէն վերջացրել եմ Գիլէնս անգլիական մատենագրի «МАЛОТКА ТИЖ» մանկական զբոսայիթ թարգմանութիւնը, ուստի խնդրեմ յայտնեք պ. պ. Թարգմանիչներին, որպէս զի ձեռնաժուլ չը լինեն երկրորդ անգամ թարգմանելու նոյն հեղինակութիւնը»:

ԿԱԶԱՌԱՆԻՑ մեզ գրում են, որ հոկտեմբերի 23-ին սկսեց այդտեղ հեղեղանման անձրև զալ և ապա 24-ին և 25-ին նոյն ամսի ձիւն եկաւ: Գեո ծառերը կանաչ էին և ձիւնը նոսրեց նրանց վրա և շատ վնաս տուեց այգիներին, ջարդելով ծառերի ճիւղերը: Այդ վնասի պատճառով, ինչպէս կարծում է թղթակիցը, միւս տարի մրգերն ընկնելու ընդ շատ սակաւ կը լինի: Կաղաւթների ընկնելու մեծ մասը պարագում են այգեգործութեամբ, իսկ վաճառականութեամբ պարագում են միայն եկողները և ոչ թէ բնիկ հայերը:

ԲՈՒԹԱՅԻՆ մեզ գրում են, որ պ. Ա. Անասով ի յիշատակ իր հանգուցեալ որդու նուիրեց Գուրմայիսի ծխական հայոց դպրոցին 500 րուբլ: Մեր թղթակիցը մեզ գրում է որ Գուրմայիսում շատ ցուրտ է անում այժմ, չըջալայ սարերի վրա ձիւն է զալիս, իսկ քաղաքում հինգ օր շարունակ անձրև է զալիս: Միջերկրի գնեք բարձրացան:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՆԱՄԱԿ ԹԻՐԻՔԻԱՅԻՆ

Կ. Պօլս, 22 հոկտեմբերի 81

Աղգային կենսական հարցեր կան հրապարակի վրայ, ուստի կը կարծէինք թէ այս միջոցիս ամենին կարեւորութիւն մը պիտի չըտրուէր Հայաստանի մեծ նահանգի մը մէջէն վարժարանի մը անհրաժեշտ ըլլաւուն, վարժարան մը աւելի, վարժարան մը պակաս, ինչ փոյթ. երկու երեք օր և ամեն ինչ կը մոռցուի: Բայց քառասուն և եօթը օրը անցան յորմէնտէ տասն և հինգ երիտասարդներ ու պատանիներ որոնցին փակել վանայ վարժապետանոցը, և քառասուն և եօթը օրէ յուզումը փոխանակ հանդարտելու, օրէցօր կանգն ժողովուրդի մէջ: Չեն գաղբիր լրագրից այս խնդրոյն վրայ խօսելէ, այս խնդրոյն վրայ շարունակ կը խօսուի ժողովուրդի մէջ: Կը զգանք թէ վարժապետանոցը իւր կրթական ծրագրովը հայ ազգին ապագային համար նշանակութիւն մը ունենէր, թէ այդ վարժապետանոցը միութեան կապ մ'էր վասպուրականի և մեր մէջ, զայն փակելով վանի ու Կ. Պօլսի մէջ ցրտութիւնը կը տիրէ: Չենք ուզեր հոս խօսել այն փաստերուն վրայ զորս առաջ բերաւ. «Միայնակ ընկերութեանց վարչութիւնը արդարացիօրէն համար վարժապետանոցի փակումը, վասն զի անօրէն ժողովոյ ատենապետը ինքն կը յայտարարէր թէ անոնք շատ երկրորդական կէտեր էին, այլ դրամական անձկութիւնը միայն պատճառ էր այդ առաջարկը ընելու: Սակայն զարմանալին այն է որ անօրէն ժողովը ինքն իր տեղեկագրին մէջ կըրէր զարմանալ անտանելի չէ որ վարժապետանոցի փակումը կուզէ, այլ սկզբունքի տեսակետով, անմահ սկզբունքներու տեսակետով: Ինչ ըսես, ինչ պատասխանես այս տեսակ մարդկանց որ մեծ ընկերութեան մը գլուխ կը գտնուին և կենսական հարցի մը վրայ չեն համարձակիր անկեղծ պատասխան տալ:—Եթէ արդի վարչութիւնը դրամ չէր կարող գտնել, կային ըն-

կերութեան մէջ բաւական կարողութիւններ, որք եթէ վարչութեան գլուխը անցնէին, կարող պիտի ըլլային դրամ գտնել, ուստի արդի վարչութիւնը զգուշացաւ այս կէտին վրայ խօսելէ: Իսկ երբ իր բարոյական փաստերն որչափ անհիմն ըլլան տեսնուցաւ, այն ատեն դրամական խնդիրը մէջ բերաւ:—Գաղտնի մատ մը կայ որ շարունակ կաշխատի որպէս զի հայերը վանայ մէջ գործ չը տեսնեն, որն է այդ գաղտնի մատը, չենք տեսներ, բայց գործերը կերկին: Այդ գաղտնի մատը ոչինչ կարող է ընել երբ վասպուրականի մէջ գործել ուղղորդելը արի և հեռաւոր մարդեր ըլլան, իսկ երբ տկար, վախկոտ անձեր գէտը կըլին, անմիջապէս թշնամիք իրենց չար դիտաւորութիւններն ի գործ կը դնեն: Քիչ դարձաւ քանի որ Արարատեանը վասպուրականի մէջ չը գործէ. քաղաքական զոյգարտութիւններ, կըրթական ամբաստանութիւնը, ամեն տեսակ խոչնդոտներ տեղի ունեցան, բայց ոչինչ կրցան ընել, իսկ այսօր ամեն բան մեր թշնամեաց յաջողած է, վասպուրականի տեսչութիւնը կը ջնջուի: Վարժապետանոցը կը փակուի, գիւղերը շարունակ այցելու մը չը կայ, վասպուրականի գիւղերը ապագային մէջ կըրթուին համար ոչինչ անոր գիւղային վարժարան մը բանալու ոչինչ հող ընող կայ, ամեն ինչ լքեալ, կիսակտաւար:—Ի դուր մարդ կուզէ ինքզինքը զսպել, ի դուր կը վնաս յինք տիրել ու լռել, անկարելի կըլլայ այս երբ կը տեսնես որ աւերակներու կոյտ մը կայ առջեւ: Հինգ տարի բազմաթիւ երիտասարդներ իրենց կենաց ամենին աղւոր օրերը կը նուիրեն ապագայ մեծ գործի մը հիմունքը ձգելու: և կը յաջողին: վասպուրական իրենց ուշադրութեան առարկայ կըլլայ, և հինգ տարիներէ վերջ կը տեսնեն որ նորեկ ձեռքեր բոլոր իրենց գործերը կը քանդեն կարեն, և քիչ ալ այտուհետ կը համարձակի որոշ յատկանշով ապագային համար աշխատել: Ինչ տարօրինակ սիրտ ու միտք ունեցող ժողովուրդը ենք: վասպուրականը պատժելու կըլինեք, իբր թէ թիւրքերը արդէն բաւականէն աւելի չեն պատժեր վանայ մեր տարաբաղդ եղբայրները: Հրդեհ, սովը, քրդա-

կան ասպատակութիւնները արդէն վերջին աստիճան խեղճութեան հասցուցին: վասպուրականը, տեղական իշխանութիւնը, որ գիտէ թէ ինչ նշանակութիւն ունի հայոց համար վան, ոչինչ չը խնայէր դառ ընկեցու, և երբ վանիցիները մեր վրայ յոյս գրած, կամ լաւ եւ մեր աշակցութեան ապստինած կը տոկան տառապանաց, յանկարծ մինք ալ դիմեց պատժելու պատգամ կուտանք:—վանէն նշանաւոր անձ մը հետեալ տողերը կը գրէր և գլուխէ ինչ ու վանցիին այս նահատակութիւն անց կը տոկայ, որպէս զի դուք հայ անուանը պահէք, որպէս զի ազգը յոյս ունի հայոց:

վարժապետանոցի փակումը վանայ մէջ մեծ վնասութիւն առաւ բերած է, ինչպէս կը վկայեն վանէն եկած բոլոր թղթակցութիւնները, և այստեղի վանիցիները վերջին աստիճան տիրած են:—Թէ ի՞նչ մասն է քիչ քանի կը հրատարակէ մահուան յատուկ սե շրջանակի մէջ, իր Հայաստանի սուրհանդակին հետեալ տողերը: «Հայաստանի ամենէն բարձրագոյն վարժարանը, Թիւրքիոյ հայ երիտասարդութեան ամենէն գեղեցիկ արդեանց միւս, Արարատեան յարժարայշատակ ընկերութեան դատաւարներն և համայն զգայուն հայոց սրտի և մտքի, ըզձից ու փափագաց առարկաներէն մեծագոյնը, վերջապէս հայոց անդրանիկ վարժապետանոցն որ կը վերաբերէր Սիւնիքի ընկերութեան» հայոց, սեպտմ. 15-ին փակուեցաւ, աշակերտներն թափառական կը պտտին, իբր 1500 օսմ. ոսկին, որ նորա վրայ ծախսված է բացման օրէն և ցածմ, բոլորովին կորաւ: հանդերձ որքան վաստակօք որ ընդ նմին գործեցանք...»:

վանէն եկած նամակներն որք կը նկարագրեն փակման այդ ժամը, տխուր տպագրութիւն մը կընեն հայ սրտի վրայ: Նամակի մը մէջ կը կարդայք. «վարժապետանոցը անտէր մեռելի տունն դարձեր էր, և ուսանողները չի ողորմած, այլ այլապէս անխնամ որբերու. ամբողջի մէջ աճուրդի հանած էին վարժապետանոցի կայքերը, գոյքերը, վանայ կենացը և ընկերութեան պատկերը»:

Ֆրանսիական օպերետային խումբը այսօր, չորեքշաբթի օր, ներկայացումն կը տայ Արծրուհու թատրոնում: Թատրոնը թէն լի չէ լինում այդ ներկայացումներին, բայց մեծ մասամբ զաւր լի է թատրոն թիֆլիսի այլ և այլ ազգութիւններին պատկանող ամենաշատի հասարակութիւնը: Ֆրանսիական խմբի ներկայացումները մեծ զուարճութիւն են պատճառում հանդիսականներին:

ՋԻԲԻՍԵՆԻՑ մեզ գրում են: «Հատուկ գիւղը իր չըջալայ տաւ հատ փոքրիկ դիւղերով, 500 ծխից բաղկացած, մի շատ յարմար կենտրոն է ուսումնարանի համար: Կլիման ամեն կողմից գեղեցիկ է այստեղ և առողջարար: Բայց 500 տունից բաղկացած հայ ազգաբնակչութիւնը միայն 50 աշակերտ կայ մեր դպրոցում, մնացած մանուկները պարագայ թափառում են գիւղերի փողոցներում: Աղքատութիւնը և աղիտութիւնը պատճառ են անտարբերութեան պատճառը հողաբանի պակասութիւնն է և մարդկանց պարագրութիւնը»:

Մեզ խնդրում են տպել հետեալը: «Այն մեծապատիւ պարսններին և արժանապատիւ հայրերին, որոնց մօտ գտնվում է «Նեկուն դոկտոր Ամիրիկացու խորհրդածութիւնները գրքիցս, խնդրում եմ աշխատեն վաճառել և գրամները հասցնեն ինձ հետեալ հասցով: Тафлис, священнику Григору Мандакуни, на Авлабарской Метехской улицы»:

Ուրիշ նամակի մը մէջ կը կարդանք. «Սեպտմ. 16-ին անպատիւ կերպով աշակերտները դուրս հանուցան, գրեթէ վնասուցան, առանց գոնէ անոնց մի երկու խօսք ընելու. առանց գոնէ խրատ տալու աշակերտաց որ դպրոցը զոյգուել վերջը իրենց ժամերը պարագայ կանցնեն:—Սեպտ. 20 և 27-ին վարժապետանոցի գոյքերը աճուրդի հանեցին անարգաբար: Տեղացի վարժապետները, որ վարժապետանոցի առջի օրերը տեսած էին, աշակերտները որ չորս տարի առաջ ուրախութեամբ այդ յարկը մտած և այդ գրասեղաններու վրայ կը մեծնային, ամենքն ալ տխուր էին և կուլային, չենք կարող նկարագրել այդ տեսարանը»:

Գարձեալ ուրիշ նամակի մը մէջ կը կարդանք գիւղերովի աշակերտաց մասին (այս գիւղերովիները Արարատեան ընկերութիւնը վանայ չըջալայ գիւղերէն ժողոված էր, զալ տարի զատատու պիտի ըլլային, և մէկն ալ Տիգրանաւերտէն բերել տուած էր Արարատեանը): «Անդրեան, Շահն, և խիբոյեան իրենց տեղերը վերադարձած են: Այս վերջինը առաւօտը դեռ ոչինչ կերած, առանց հետը հաց առնելու լաւ ու մեկնած է սուրհանդակին հետ մինչև Ալիւր անօթի քաղաքը (Այգեւանեանէն Ալիւր 6 ժամ է) —իսկ Տիգրանը հիւանդացած է, բոլորովին անխնամ թողուած: Ինքը Սարեանէն բժիշկ մը բերել խնդրած էր, բայց այս վերջինը մերժողական պատասխան տուած էր. ծախք ընենք քեզի բժիշկ մ'ալ բերենք:— Սենեկի մը մէջ գրած են որ ոչ լոյս կայ, ոչ մարդու օր, այն ապականած սենեկին մէջ, դուր միշտէրի մը վրայ ձգած են, լաւ է որ կայրին»:

Ան այսպէս տարիներով աշխատելու է, ասանկ արդիւնքներ ձեռք բերելու համար: Միւրիտարական կէտ մը կայ. երբ առաջին անգամ վարժապետանոցը Արարատեան ընկերութիւնը բանալ կուզէր վանայ մէջ, ազգային իշխանութեան կողմէ ընդդիմադրութիւն կար, և ոչ իսկ կուզէին ծանուցում ընել եկեղեցին, իսկ այսօր բոլորովին փոխուած, ժողովուրդը կը յուզի, կուզէ որչափ որ կրնայ դրամական օգնութիւն ընել որ վարժապետանոցը կանգուն:

Լսում ենք որ թիֆլիսի վրաց թատրոնական խումբը կրկին անցնելու է Արմուրու թատրոն, այդպես իր ներկայացումները շարունակելու համար։

Երևանում հրատարակվող «Պատկերազարդում» հոկտեմբերի 23-ի համարի մէջ, կարգում ենք հետևել հեռագիրը Էջմիածնից ստացած և ստորագրված Ստեփան Գեորգեանի անունով։ «Երեկ երեկոյան ժամը եօթին, եղբորս Բարդուղիմէոս վարդապետի վրա տաս հոգի թուանգլի յարձակվելով, ձեռները կապել են և բարբարոս կերպով թակելով, տարան, առում են, խորվիրապի» Այդ հրէշաւոր անցքի մասին, մենք էլ ստացանք մի քանի թղթակցութիւններ, որ կաշխատենք հրատարակել «Մշակի» հետևեալ համարներից մի-նում։

Ասում են որ Բարդուղիմէոս վարդապետ Գեորգեանի պատժելու պատճառն այն էր, որ այդ վարդապետը խիստ բողոքներ է գրել Էջմիածնում գործվող զեղծումների դէմ և աներկիւղ կերպով իր ստորագրութեամբ ներկայացրել է այդ բողոքները Անաթոլիոս, Սինդոն և այլու-կուօրին։ Այդ բողոքներից մինը տպված է «Պըսակի» մէջ, նոյնպէս ուղարկված է մեր խմբագրութեանը, մեր լրագրի էջերում տպագրվելու համար։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԳԵՐՄԱՆԻԱ

Իշխան Բիսմարկ այն գործիչներից է, որոնց յուսահատեցնում է առաջին պատահած անաջողութիւնը։ Նա գիտէ օգտվել գործերի ամենաանյարմար դրութիւնից և հաստատ պահպանում է մի անգամ իր մըշակած պրօգրամը, ինչպէս և լինեն շրջապատող քաղաքական պայմանները։ Ընտրութիւնները, որոնց պատճառով կռուվարութիւնը այդչափ մեծ ծախսեր արաւ, պետական կանցլերի ներքին քաղաքականութեան համար տխուր հետևանքներ ունեցան։ Ցանկացած կռուվարչական մեծամաս-

նութեան տեղ դարձեալ ընտրիցան նախկին ինքնուրոյն կուսակցութիւնները այն պահանջութեամբ միայն, որ իշխանին ընդդիմադրող տարրերը աւելի էլ զօրեղացան։ Բերլինը ընտրեց բացառապէս առաջադէմներին և զխաւորապէս նրանց, որոնց իշխան Բիսմարկ իր անձնական թշնամիներ է համարում։ Այնու ամենայնիւ այդ անաջողութիւնը չարգելեց իշխանին ընթանալ իր ընտրած ճանապարհով, թէպէտ զղուշութեամբ համբերութեան և հաստատմութեան օգնութեամբ։ Գերմանիայի պետական կանցլերը դեռ ևս յոյս ունի համոզել հասարակութիւնը, որ իր անտեսական նախագիծները շատ օգտաւէտ են։ Ուսանողական մի ընկերութեան մատուցած ուղերձին իշխան Բիսմարկ պատասխանում է, որ միանգամից ոչինչ չէ կարելի ձեռք բերել և որ պետական հարցերի վերաբերութեամբ պէտք է դիտենալ համբերութեամբ նպատակին ձգտել։ Ամենագոր կանցլերի այդ յայտնութիւնը շատ նշանաւոր է. նա ցոյց է տալիս, որ իշխանը յարգում է ընտրութիւնների ժամանակ յայտնած երկրի կամքը, միայն թէ իր իրաւունք է համարում ազդել հասարակութեան վրա և աշխատել, որ վերջինը համակրէ իր տնտեսական նախագիծներին։

Բայնստագը երեւի կը գումարվի նոյնմբերի 21-ին։ Նրա քննութեանը կառավարի-վին կայսերական բեղժեւոր 1882 թուականի համար։ Բացի այդ բայնստագը իր առաջին նիստերի ժամանակ պէտք է քննէ այն ծախսերը, որոնք հարկաւոր են եղել Համբուրգ քաղաքը կայսերական մաքսային դաշնակցութեան հետ միացնելու համար։

Լայպցիգի ուսանողական ընկերութեան ուղերձին իշխան Բիսմարկ հետեւեալ պատասխանը տուեց. «Նորհակալ եմ ձեր հեռադրի համար։ Բերլինի ընտրութիւնները ինձ չը գործնացրին և չը յուսահատեցրին։ Դժար հիւանդութեան բժշկութիւնը ժամանակ և համբերութիւն է պահանջում։ Ուրախ եմ, որ գերմանական ուսանողները ինձ հետ միասին հաստատ հաւատում են ապագային։»

Բայնստագի անդամների ընտրութիւններին մասնի դեռ է հասարակ դադարի տեղ է

կարելի կազմել, մինչև յայտնի չեն լինի 100 կրկնաքուէարկութիւնների հետեւանքները։ Եթէ այդ կրկնաքուէարկութիւնները կառավարութեան համար մինչև անգամ աջող լինեն, այնու ամենայնիւ պահպանու-րական երկու խմբերը կենտրոնի հետ հազիւ թէ կարողանան նշանաւոր մեծա-մասնութիւն կազմել։ Հիմիկուց կառավարութիւնը սկսել է շողորթութիւ կենտրոնա-կան կուսակցութեանը, որ այժմ առաջնա-նից աւելի ուժեղ է։

ՖՐԱՆՍԻԱ

Պատգամաւորների ժողովի անդամների թիւը համարվում է 557, բայց իսկապէս ներկայումս միայն 540 անդամներ կան, որովհետև նրանցից մի քանիսը ընտրված են մի անգամից մի քանի նահանգներում։ Ժամանակաւոր նախագահի ընտրութեան չէին մասնակցում 176 պատգամաւորներ։ «Հալլասի» ընկերութեան տեղեկութեան համեմատ նոր միւնիստրութեան մէջ լէօն Սէ կը ստանայ Ֆինանսների, իսկ Ֆրէյսինէ պատերազմական, մինիստրի պաշտօնը, Ժիւլ Ֆերրի դարձեալ ժողովրդական լուստրութեան մինիստր կը լինի։ Բրիսոն ստիպված կը լինի բաւականաճալ պատգամաւորների ժողովի նախագահի պաշտօնով։ Ասում են, որ Պարետտա նոր միւնիստրութիւնը կազմելուց յետոյ ժամանակաւորապէս կը դադարեցնէ պատգամաւորների ժողովի պա-րապմունքները, որպէս զի ժամանակ տայ իր կառավարութեանը գործերի դրութեան հետ լուծանալու համար։ Պարետտա բոլորովին չի նախագահի պատգամաւորների ժողովի նիստերին, որպէս զի ցոյց տայ, թէ ինքը պատրաստվում է մինիստրութիւն կազմակերպել։ Մանսֆոլդը, որին յանձնված էր Պարետտայի ընտրու-

թեան վերաքննութիւնը այդ ընտրութիւնը կատարելապէս կանոնաւոր յայտնեց։

Հոկտեմբերի 31-ի նիստին պատգամաւորների ժողովը շարունակում էր պատգամաւորների ընտրութեան վերաքննութիւնը։ Պարետտայի ընտրութիւնը հաստատվեցաւ, որովհետև նրա դէմ բողոքը ստորագրված չէր։ Այնուհետև նախագահը յայտնեց, որ Տօնի Բէլլիօն մտադիր է խօսել Պարետտայի ընտրութեան մասին։ Յիշեալ պատգամաւորը ասեց մօտաւորապէս հետեւելու. «Իմ պարտականութիւնն է յայտնել կարծիքս, բայց խոստանում եմ չափաւոր լինել։ Պաշտօնական կանգիդատուրան նշանաւոր դեր էր կատարում Պարետտայի ընտրութեան ժամանակ։ Ընտրողական ժողովի ժամանակ թաղապետը նրա կողքին էր կանգնած։ Գառ ոչ այլ ինչ է, եթէ ոչ պաշտօնական ճշնունք։ Քուէարկութեան ժամանակ պոլիցիականները հեռացրին հասարակութեանը դահլիճից և ձայների հաշուելը փակված սենեակի մէջ կատարվեցաւ։ Բայց ես կը թողնեմ այդ փաստերը և կը խօսեմ գլխաւորապէս նրանց բարոյական նշանակութեան մասին։ Այժմեան ընտրութիւնների ժամանակ դէմ առ դէմ կանգնեցան հանրապետական երկու տեսակ քաղաքականութիւններ։ Միապետական ծագումն ունեցող հանրապետական քաղաքականութիւն, որ յարձակողական բնաւորութիւն ունէր՝ դա իմ հակառակորդի քաղաքականութիւնն էր, և ազատ քաղաքականութիւն։ Մենք միայն վերջին քաղաքականութիւնն ենք ճանաչում, որ մտքորած է Բելլիօի նախագծի մէջ 1869 թուականին և որից հրաժարվեցաւ նրա հեղինակը։ Միայն այդ նախագիծն հաւատարմով, մենք ընդունեցինք Պարետտայի կանգիդատուրան։ Մեր ժողովների ժամանակ ոչ ոք այդ

մնայ, իրիմեան գլուխ կը կանգնի տեղական ուժերով աշխատելու։ Փորթուգալեանին կը հեռագրեն որ երթայ իրենց հետ գործէ։ Այս երեւոյթը բաւական է ցոյց տալ թէ ինչ աստիճան օգտակար է տեղական ուժեր պարաստել և Արարտեան ընկերութիւնը, որ այդ ուժերը պատրաստել իրեն նպատակ ունէր, բաւական յաջողած է վաճառ մէջ։ իրիմեան սրբազան, վանեցիք և Կ. Պօլսէն անոնք որ վարժապետանոցի շարունակութիւնը կը փափագին, փութալու պէտք ալ ունին։

Եթէ Կ. Պօլսէն ոմանք զանազան իմաստական պատճառաբանութեամբ կուզեն որ հայ ազգը վաճի վրայ ուշադրութիւն չը դարձնէ, օտարականը մեզմէ լաւ հասկցած են թէ՛ նորա որը կուզեն հայ ազգին մէջ գործ տեսնել, պէտք է վանեցեղ զատիկաբարկութիւնը իրենք ստանան։ Զիցուիթներն արդէն վաճ հասած են և հոն կուզեն մեծապէս գործել, դրամ ունեն, պաշտպանութիւն ունեն, զօրութիւն ունեն։ Մեծ վարժարան մը բանալու կաշխատին, և մեր վարժապետանոցի փակմամբ իրենց գործը շատ կը դիւրանայ։ Որդէն ամերիկացի միւսնոսարք ալ երկար տան է վաճառ են և անոնք ալ կարողութեան տէր մարդեր են։ Ներելի է մեզ անտարբեր կենալ և թողուլ որ Հայաստանի սրտին մէջ օտարազգիները կրթեն մեր ապագայ սերունդը, ինչ բարձր կրթութիւն ալ տան, անշուշտ ազգային ոգով չէ, և միթէ մենք կարող չենք ուժերնիս միացնելով այդ կրթութիւնը մենք տանք, և մեր ազգի ապագան մենք մեր ձեռքովը պատրաստենք, և չէ թէ թողունք օտարներուն։ Այս կէտին վրայ ուշադրութիւն ցնելու ենք, որիչ նամակաւ մը թերևս յիշեցնենք թէ ինչ էր վարժապետանոցի կուլումը և թէ ներելի է հայ ազգին որ թող տայ այդ հաստատութեան աւերակաց վրայ օտարականը չենք բարձրացնեն։

Հայաստանի բարեկարգութեանց խնդրոյն վրայ շարունակ տարաձայնութիւններ կան, բայց ոչինչ իրական «Փառ» կը հաղորդէր թէ գանձային բարեկարգութեանց խնդրէն վերջը պիտի գայ Հայաստանի բարեկարգութեանց հարցը։

«Մասիս» կըսէ թէ քօմիսէր մը Հայաստան խրկելու առաջարկը հաստատ կը մնայ դեռ, քօմիսէրն քրիստոնեայ ընկեր մը տալու պայմանաւ։ Ներսիսյան կը հաղորդեն թէ Անդրիան վերստին եւրօպական տէրութեանց ուշադրութիւնը այս հարցին վրայ պիտի հրաւիրէ. այս անգամ դիտողութեան կէտ մը կայ, տա է թէ այժմ Փոքր-Ասիայ քրիստոնէի և Իսլամ ժողովրդող միմակի բարեբան միայն է խօսքը։

Բայց մեր առած տեղեկութիւնները, զոր նախապէս ալ հաղորդած ենք, տակաւին միայն ըլլալուն նշան մը չը տեսնեք դժբաղդաբար։ Այս ձմեռ բան մը պիտի չըլլայ։ Եթէ տէրութիւնը մեզ համար բան մը չընեն, մենք մեղի ընկելք ունենք, քանզի երբ ամենք են։ Պատրիարքական տաղանակ։ Իրաւցէ մեր լրագիրներուն մէջ յայտնի որչաք բան մը չը տեսնուի, բայց այս տեղի գործերուն լեզուէն հասկեցողները դիւրաւ կը նշմարեն, որ պատրիարքը հրաժարեցնելու ջանքերը վերստին սկսած են, և այս անգամ յաջողութեան բաւական վստահութիւն ունենալով։ Վազային ժողովին մէջ պատրիարքի հակառակորդաց թիւը կը ստուգանայ, և շատերը որ ի նպատակ պատրիարքի քուէ կուտան, չուզեցող է, ժողովուրդէն կը վախճան։ Պատրիարքին բարեկամաց և հակառակորդաց գլխաւորներուն ոմանց հետ այս նիւթին վրայ տեսակցեցանք, առաջինները շատ վշտացած կը տեսնենք, իսկ միւսները այնպէս կը կարծին թէ պատրիարքի անկումը շատ չուշանար, քանի մը շաբաթական խօսք է կրնալ։ Բաւ մը, զոր իր կար ատեն է մտացած էինք, սկսանք ազգային երեսփոխանաց ոմանց բերելն լսել—պատրիարքեան եւ, թէ հակապատրիարքեան։

Հայ ժողովուրդը Ներսէս սրբազանի կողմնակից է, ուստի ժողովրդի սէրը պակեցնելու աշխատելու է, և ասոր համար պատրիարքին ունեցած թերութիւնները, զորած փոքր ինչ սըլ խաշնելը խոչորացոյցով ժողովուրդին սկսած են ցոյց տալ։

Պատրիարքին հակառակորդը մասամբ նախանձոտներ են, մասամբ բարեմիտներ են որք կը կարծեն թէ պատրիարքին հեռանալը գործոց զըլ-

խէն լաւ պիտի ըլլայ, ուրիշները քաղաքական տեսակետներ ունին։ Եթէ քաղաքական հարկ մը իսկ ըլլայ որ պատրիարքը հրաժարի, միթէ պէտք չէ որ ջանանք ատկէջ ալ օգուտ մը քաղել և ցոյց տալ որ պատրիարքը Գրամ բռնաբարութեանը կը հրաժարի Ներսէս պատրիարքը եւրօպական համաժ մը ստացաւ, և այնպէս ճանաչուած է որ իւր ազգին անձնուէր անձ մէ։ Այս այսպէս գիտեն մեր ժողովուրդի ստուար մեծամասնութիւնը և օտար ազգերն, արդ երբ այսպիսի անձ մը մեր ձեռքովը կըլենք կը տապալենք, բնական է որ օտարականաց համարումը շատ պակսի մեղմ, և այդ համարմանը պէտք ունենք։

Հոկտեմբերի 16-ին ազգային ժողովոյ նիստը շատ փոթորկալից եղաւ, խառնաշփոթութիւն մեծ էր, և թողած տպաւորութիւնը տխուր եղաւ։ Պ. Փափազեան հարցում մը ուղղած էր ս. պատրիարքին, որով բացատրութիւն կը պահանջէր այն տարբերութեանց մասին որ կը տեսնուէին պատրիարքարանէն հաղորդուած Հայաստանի միմակագրութեան մասին։ Պ. Փափազեան այս երեցած տարբերութիւնը աննպատակ կը գտնէր ազգային դատին և միաշաղկապ կը պահանջէր որ պատրիարք իր վերջին երկամայ գործոց համար տայ։ Ներսիսեալ կը գտնէր այս հարցման Օրինակը «Մասիսէն» առնուած։

Պատրիարք սրբազանը շատ յուզուած էր, և բարկութեամբ պատասխաններ տուաւ։ Վիճակագրութեան մասին յայտարարեց թէ զառաւանդութեամբ վրայ ըրած է վիճակագրութիւնը, և թէ վերջը կառավարութիւնը դաւաճեալու նոր բաժանումներ ըրած ըլլալով (և այս բանիս վրայ չէր կրնար երկար խօսել) այս թուոց տարբերութիւնը անկի գոյացած է։ Պատրիարքը կըրնար նաև ըսել թէ վիճակագրութիւն ժամանակ ուրիշ պարագայներ կային և ուրիշ յոյսեր, ու չէր կարծուիր, որ նորանոր վիճակագրութեանց պէտք պիտի ըլլայ։ Իսկ անաւարտութեան մասին գալով, պատրիարքը այնպէս մը կարծեց, որ իրեն վրայ անվստահութիւն ըլլալուն վրայ է, որ այս հարցումը կընեն։ «Ինչ տուիք ինձ, որ ինչ կը պահանջէ, այդ, ես մասնեցի ազգը,

ես կերայ ազգին ստակները, ես փակեցի վարժապետանոցը, ես ծախեցի ժողովուրդը, ամեն ոճիկ ես գործեցի, ես այսպէս պատրիարք եմ, եթէ կուզէք կը մնամ, եթէ չէք ուզէր կը հրաժարիմ։ Ժողովրդեան մէջ յուզման ցոյցեր, բարկութեան նշաններ, պ. Փափազեան կը յայտարարէ թէ ինքն թշնամական ոգով չէ որ հարցում կընէ, բայց պատրիարքն ալ այս կերպով պէտք չէ պատասխանէ։ Փափազեան կուզէ մեկնել, պատրիարքը կը կանչէ Խոնէն, որ եկուր նըստէ, եթէ վատ չես, եկուր պատասխաններս մտիկ ըրէ։ Փափազեան կուզայ կը նստի թիչ մը և կերթայ, երեսփոխանք ոմանք կը սկսին կռիւաց կամայ իրարու դարնել ձեռքի տակէ, դպրոցի տղոց պէս. ժողովըրդը ալ կոծեալ, վստահութիւն կը յայտնէ պատրիարքին, պատրիարքը կը մեկնի, ժողովըրդը կը ցրուի, վատ տպաւորութիւն մը կը մնայ։

Պատրիարք սրբազանին թերութիւնը այն է որ ինքզինքը չը կրնար զսպել շատ անգամ Ժողովրդի մը գլուխ եղողը, ժողովրդի մը կառավարողը իր անձին տէրը ըլլալու է, և շատ համբերութիւն ունենալու է։ Պատրիարքը չը կրնար ազգային ժողովըրդն անցնել, չը կրնար զայն արամարհել, որովհետև իր իշխանութիւնը այդ ժողովըրդն առած է, և ամենամանր պարագայներու մէջ ժողովըրդն կամքը, որ ազգին կամքն է, այս է, ըսելով գործ տեսած է, ուստի այդ ժողովրդի հետ վարուելու է։ Ամեն ժողովրդի մէջ բարեկամ ալ, թշնամ ալ կը գտնուի։ Բայց միւս կողմէ պատրիարքն ալ սովորական վիճակի մէջ պէտք չէ նկատենք և պէտք է զգանք թէ որքան տարիներ են կաշխատի, ամեն կողմէ խոշնգոտներ, դիպակաց կողմէ անտարբերութեան դէմ։ Դրամ չը կայ, պատրիարքաբանի սընտուկը խեղճ, և առանց մարդու, առանց դըրամի, առանց մեծ աջակցիցներու աւելի ինչ կարող էր ընել, հիւանդ, տկար անձ մը։

բանի դէմ չէր խօսում ձշմարիտ է մեզ անարժան կերպով բամբասում էին: Ֆրանսիայի վիճակը իր խելքի մէջ կարգադրող մարդը մեր մասին ասեց իր ծառաներին. «ազատեցէք ինձ այդ մարդիկներից»: Այդ պատգամաւոր խօսակցութեան ժամանակ ժողովի մէջ աղմուկ կար, որ աւելի էլ սաստկացաւ, երբ Բէվիլիօն արտասանեց ծառայ բառը, որ Գամբետտայի կուսակիցներին էր վերաբերում: Այնուհետեւ ժողովը ձայների ահագին մեծամասնութեամբ հաստատեց Գամբետտայի պատգամաւորական իրաւունքները: Պատգամաւորների ժողովի վերջին նիստերը վատ տպաւորութիւն են գործել հանրապետութեան նախագահի վրա: Թէպէտ Գրեվի համաձայն էր մինիստրութեան կազմելը յանձնել Գամբետտային, բայց կամենում էր, որ պարլամենտական սովորութիւնները զեղծփած չը լինեն: Գրեվի նկատել է, որ այդ ամենը դեռ կարելի էր համբերել, եթէ պարլամենտական ամբիօնի մօտ չը լինէին կանգնեցրած կարգապահները, որոնք ընդդիմադրականներին թող չէին տալիս ամբիօն բարձրանալ:

Ի նկատի առնելով Գամբետտայի մինիստրութեան կազմվելը Ֆրանսիական դեպարտները բերլինի, Վիեննայի և Պետերբուրգի մէջ վճռել են համաձայնութեամբ գործել: Կոմս Սեն-Վալէ, բերլինի Ֆրանսիական դեսպանը յայտնել է Գրեվիին, որ նա կը շարունակէ վարել իր պաշտօնը միայն այն դէպքում, եթէ Շալմե-Լափուր, Պոլ Բեր և Ֆրոկէ մինիստրի պաշտօն չեն ունենայ: Նոյնը յայտնել է և Վիեննայի Ֆրանսիական դեսպանը:

ԱՌՍՏՐՕ-ՈՒՆԻԱՐԻԱ

Վաղ ժամանակներում, երբ պետութիւններին և ժողովրդներին վիճակները անմիջապէս վճռվում էին պետական իշխանութեան ներկայացուցիչների ձեռքով, վերջինների անձնական տեսակցութիւնները պատմական առաջնակարգ դեր էին խաղում: Անձնական տեսակցութեան ժամանակ միտպետները կարողանում էին միմեանց յայտնել այն, ինչ որ չէին վստահանում հաւատալ միջնորդներին. իրանց սեփական ինտիմաութիւն և անձնական ներգործութեան ազդեցութեան շնորհիւ, նրանք, աւելի կամ պակաս հիմքերի վրա, կազմում էին յարաբերութիւններ, առաջնորդվով անձնական և գինաստիական շահերով: Շատ բնական է, որ ժողովրդները այն ժամանակներում միտպետների անձնական յարաբերութիւններին մեծ նշանակութիւն էին տալիս, և նոյնպիսի երկիւղով և յոյսով էին սպասում նրանց տեսակցութեան հետեւնեքներին, ինչպիսի յոյսով, աստուածաշնչի աւանդութեամբ, փղշտացիք և հրէաները սպասում էին Գաւթի և Գողթի մէջ եղած մենամարտի հետեւնեքներին:

Ժամանակները փոխվեցան. ժողովրդների վիճակների վճռելու մէջ սկսեցին մասնակցել իրանք ժողովրդները, թէ ներկայացուցչութեան ձևով և թէ քաղաքական կուսակցութիւնների, քաղաքական մասնակցութեան միջոցով: Չնայելով այն բանի վրա, որ ժողովրդները զարգանալով պետութիւնների մէջ եղած յարաբերութիւնների բնատուրութիւնը սաստիկ փոխվեցաւ, բայց արտաքին յարաբերութիւնների ժամանակ պետութիւնների մէջ առաջին ձևերից շատերը պահպանվեցան և թէպէտ ներկայ ժամանակում այդ ձևերը բոլորովին այլ նշանակութիւն ստացան, բայց հասարակութեան մեծամասնութիւնը, ի բաց չառնելով և իս-

կական քաղաքագէտներին, նայում է նրանց վրա հին տեսակետով: Գրանց պայտջը կորող են համարվել այն առասպելական պատուհանները և անհաստատ լուրերը, որոնք վերջին ամիսներում տարածվեցան ևւրօպական մամուլի և հասարակութեան մէջ միտպետների կայացած և կայանալի տեսակցութիւնների առիթով:

Արդէն մի շարքից աւելի է, որ բոլոր եւրօպական մամուլը, մանաւանդ աստիճանաւ աշխատում է հասկանալ Հոմբերտ թագաւորի Ֆրանց-Յովսէփ կայսրին հետ տեսակցութեան նշանակութիւնը: Լրագիրները միմեանց հակառակ կարծիքներ են յայտնում այդ տեսակցութեան առիթով, բայց բոլորը համաձայնվում են, որ այդ անցքը մեծ նշանակութիւն ունի: Վիեննայի ընդդիմադրական մամուլը այդ տեսակցութիւնը համարում է որպէս զբաւական աւստրօ-գերմանական դաշնակցութեան ամրութեան և հաստատութեան, գերմանական ազատամիտ մամուլը Վիեննայի տեսակցութիւնը համարում է այն բանի նշան, որ Բալկանեան գործերի վերաբերութեամբ Եւրօպայի կառավարութիւնների մէջ կատարուող համաձայնութիւն է կայացել, և այլ այնու Բոլոր այդ ենթադրութիւնների մէջ Ֆրանց-Յովսէփը և Հոմբերտը ներկայանում են ոչ որպէս ժամանակակից սահմանադրական միտպետներ, այլ հնադարեան պետեր, որոնք ազատ կերպով կարողացել են անում և կառավարում են իրանց պետութիւնները: Կը կամենան, — միմեանց պատերազմ կը յայտնեն. կը կամենան, — դաշն կը կապեն մի որ և է հարեան պետութեան դէմ կը կամենայ մէկը, — կընձայի միւսին երկու-երեքը իր նահանգներից, և այլն:

Քաղաքագէտ հարկաւոր չէ լինել հասկանալու համար, որ ներկայումս պետական հարցերը միտպետների տեսակցութեան միջոցով չեն վճռվում: Աւստրիայի և իտալիայի մէջ եղած յարաբերութիւնները որոշվեցան վերջին քսան և հինգ տարում կատարված անցքերով, — անցքերով, որոնք մի կողմից իտալական թագաւորութիւնը ստեղծեցին, իսկ միւս կողմից — ստիպեցին Աւստրիային հիւսիսային իտալիան ձեռք բերելու յոյսից բոլորովին հրաժարվել և իտալիայի արտաքին քաղաքականութեանը: Վիեննայի տեսակցութիւնը Ֆրանսիայի դէմ ուղղված ցոյցի նշանակութիւն միայն կարող է ունենալ, որի օգնութեամբ իտալիան համակրութիւն է ցոյց տալիս Աւստրիային, իր նախկին թշնամուն, և ոչ թէ Ֆրանսիային, իր նախկին պառտորդին:

ՆԱՄԱԿ ԹԻԻՐԻՔԻԱՅԻՑ

Կ. Պոլսի, 20 հոկտեմբերի
Արդոս սխալական է կըսեն: Այսօր Թիֆլիսի «Մեզու» լրագրին 198-րդ թիւը կարգադրելու պ. Շամազարամ անուն մէկ անձ պ. Գիւլօրիէի անցքէն օգուտ քաղելով, կը բարեհաճի միւս անգամ յարձակիլ «Մշակի» և նորա աշխատակից պ. Գ. Նիկողոսեանի վրայ:

Եւր Կ. Պոլսի մէջ իմաստակ պարոններ քիչ ունենեք, մէկն ալ մեզ Թիֆլիզէն ընծայուեցաւ, որու պրօքը երկու ամիսը անգամ մը «Մասիս» պատուական» լրագրի մէջ կարգաւ բարեբաղդութիւնը ունեք, ընկերակցութեամբ Բէշեանի և Գրասէր Ատոմի: Չը գիտեմ թէ այդ պարոնը իր կարողութիւններով վրայ ալ դրած է թղթակից Մասիս լրագրի: Նախանձելի տիտղոսը, բայց կրնամք վստահութեամբ ըսել թէ մեծ կոչում չի ցոյց տար այդ պաշտօնին և պարագ ձանձրութիւն է որ կառնէ երկու ամիսը անգամ մը, քանի որ իւր թղթակցութիւն անուշով քանի մը հարիւր մղոն հեռին յուղարկած ու-

րիչ բան չէ բայց եթէ, «Մշակին» և «Մեզուին» քաղաքագէտ և այն ալ հինգած լուրերուն ժողովածոյն: Այդ չէ թղթակցի մը պաշտօնը և այդ վրացական կօնտրբանտի անունը կրող պարոնը, որ մի համարարանական գրագէտ է կըսեն, փոխանակ անիւ և դատարկ լուրեր տալու մեզի, լաւ կընէր քիչ մը նկարագրել և ճանչցունելու ուստիայոյ:

Կ. Պոլսի մէջ քանի թղթակիցներն ալ ճիշդ նորա պէն հասկցած են թղթակցի պարտաւորութիւնը: Բայց պրօքեցող ներքի է գտնէ եթէ չը գիտեն մաշուած լուրերէ դատ ուրիշ բան գրել, վասն զի չեն ունեցեր ուսումնաւ առնելու զիւրին առիթներ: Մենք աւելի խտապահանջ ենք Ռուսիայէն եկած թղթակցութեանց մասին, մանաւանդ երբ գրողը մի համարարանական ծանօթ անձ է: Պ. Շամազարամ պարտաւորութիւն ունի օրինաւոր և լուրջ տեղեկութիւններ տալ մեզի ուստիայոց վրայ: Երբ այս ձանապարհը որչէ ասկէ վերջը, պէտք է որ նախ համարարանականաց վրայ մեր աշխատանք ստացած գաղափարն ուղղէ, վասն զի քանի որ բազմը ունեք իւր գրածները կարգաւոր, մեր այդ գաղափարն իրիտ նպատաւոր եղած չէ այդ դատակարար անձանց մասին:

«Մեզուին» վերադիտել համարին մէջ, նախ Գ. Արծրունիի վրայ կը յարձակի պ. Շամազարամ, պատճառ բռնելով որ նա բացատրութիւն չէ տուած իւր մի հարցին պ. Գիւլօրիէի Ազգային ժողովին դիմելուն նկատմամբ: Ի՞նչ կարելի է այս որ կուտայ այդ պարոնը այսպիսի ամենաշնչին մի խնդրոյ, և ինչ հարցապնդումներ է որ կուղղէ առ «Մշակ»: Ենթադրենք որ պ. Գիւլօրիէ չէ ըրած այսպիսի մի առաջարկութիւն Ազգային ժողովին: Միթէ այս բացասական հաստատութիւնը բաւական կը կարծէ այդ ժողովը արդարացիաւ համար, քան իւր համար նորա ամեն միջոցները: Ազգային ժողովը այնքան մեղապարտ է ազգին առջև, այնքան ծանր և բազմաթիւ են իւր թերութիւնները, որ մէկ Ֆրանսացի պարոնի նամակը նըկատողութեան չառնելով, չէ կարող իւր յանձնաց կշիռքն ամենաթիւն կերպով անգամ յաւելցնել: Այսպիսի ժամանակ այս կերպ տղա-յական միջոցներով պարագուելը, բռնաբարութիւններ ընելը, միմիայն մեզ ցոյց կուտայ որ պ. Շամազարամ Ազգային ժողովը այն մասին անմեղ հեշակել կուղէ և նորա արժանապատւութեան ինքնակոչ պաշտպանը հանդիսանալով, կը տընի պարտելի նորա միւս ամենամեծ զեղծումները:

Փոխանակ այսպիսի իմաստակարարութիւններով զբաղելու, արդեօք աւելի արդիւնաւոր չէր ըլլար եթէ պ. Շամազարամ իւր ուշադրութիւնը դարձնէր «Journal d'Orient»-ի № 43-ի վրայ, որու մէջ խմբագիրը ստիպուած է սա խօսքերով դիմել Կ. Պոլսի ազգայիններուն. «Իսկ գալով այն պատուարժան հարցը որք 4 ամիսէ ի վեր օրագրելը ձիւ կընդունէին և որք յարմար չը դատեցին բաժանորդ գրուել, առ այժմ դադարեցուցինք նոցա մեր օրագրերն յուղարկելը: Իրաւունք չէ մեր մէջ ուղղանք Արքայէն աւելի արքայասէր ըլլալ: Թող այս ցաւալի յայտարարութեան կարելութեանը վրայ մասէք պ. Շամազարամ համարարանականը և հետեւելով պ. Գ. Արծրունիի և պ. Գ. Նիկողոսեանի ջերմ հարկանախարարութեան օրինակին, աշխատեք ինքն ալ յորդորել, յանդիմանել, ամաչեցնել մեր անտարբեր և կարող ազգայինները, որ օժանդակին այդ ամենաօգտակար խաղերին զարգացմանը, որպէս զի նա ալ օր մը ջատուած չընէր այսպիսի մի յայտարարութիւն և շարատաւորէր հայու անունը հասարակաց կարծեաց առջև: Բայց չէ. «Մասիս» թղթակիցն ի Ռուսաստան նախ կուղէ անպատճառ որ ժողովուրդը հասկընայ թէ պ. Գիւլօրիէ Կ. Պոլսի նամակ գրեմ է թէ չէ:

Պ. Շամազարամ, թղթակից «Մասիս» և այլն և այլն կը քննադատէ նախ պ. Նիկողոսեանի բռնած դիրքը իբրեւ սխալ, մինչդեռ կըսէ «Մշակ» ի բուն յատկութիւններն են կողմնապահութիւն, նախանձ և ինտրիգանք: Չը գիտեմ որ աստիճան շնորհապարտ պէտք է ըլլայ պ. Նիկողոսեան որ «Մասիս» թղթակիցը և այլն, ինչպէր է զայն փոքր ինչ անտես առնելով այն համարաշխութիւնը որ խմբագրելը ունեն միշտ իւրեանց աշխատակիցներու հետ:

Մեք որ քայլ առ քայլ հետեցանք պ. Նիկողոսեանին այստեղ վարած պայքարին և տեսանք

ընդհանրապէս «Մշակի» ընթացքը ազգային գործող և գործիչներու նկատմամբ, կը դարձանաւ նախք թէ ինչ նպատակաւ այս կերպ կը մեկնեն նոցա վարմունքը և ուրիշ բանի չենք դիմար վերադրել այդ ընդդիմախօսին առած դիրքն ալ նորա որ նա լոկ անձնական խուլ և խորին դժկամակութիւն մը ունի նոցա դէմ: Կը կասկածիք միանգամայն որ պ. Շամազարամ յակամայս մի թղթակցուցիչ միջնորդի մէջ կարելի այս ժամուս:

Պ. Նիկողոսեան նախ յարձակեցաւ այստեղի գործող մարմիններու և գործիչներու վերացական և թուուցիկ ուղղութեան դէմ, փաստներն ի ձեռն և ապացոյցները մասնանշ ընելով: Միթէ չեն տեսներ թէ այդ օրային պոռոտախօսները մէկ քիչ զսպած են ինքզինքնին այժմ, միթէ չեն իմացեր թէ նոյն իսկ Միացեալ ընկերութիւնը հիմայ բարեփոխի են իւրեանց առաջուան խառնափոթ, անորոշ ուղղութիւնը:

Պ. Նիկողոսեան յարձակեցաւ և կը շարունակէ յարձակիլ Կ. Պոլսի ազգային ժողովոյ ապիկար և տարտամ գործունեութեան վրայ: Փաստեր պակասեցան իրեն զայդ հաստատուած համար և միթէ նորանոր դէպքեր չի գտն հաստատուելու նորա կարծեաց ճշմարտութիւնը ազգային վարչութեան մասին: Նոյն դիրքն են բռնել «Մշակ» և իր աշխատակիցը՝ նախ Կ. Պոլսի մամուլին նկատմամբ, որ ազգային սպիչ և անկախաւակցութեան զատ ամեն կատարելութիւն ունի: Գաղտնիքներ նկատմամբ, որք ամիթ և նախատիւք են մի մայրաքաղաքի համար, կանանց և արանց դատարարական եղանակին նկատմամբ, որ իմաստակներ և թեթեւաբանութիւն կարտադրէ միայն: Հայ էֆէնդիներու նկատմամբ, որոց ամեն մէկը աստիճան մը ստանալու համար կը ծախեն ազգ ու կրօնը, հայր և մայր: Ո՞վ եւլաւ բոլոր այս փաստերով ցոյց տրուած եղելութիւնները նոյնպէս փաստերով հերքել, և ինչու դուք ինքը լուած էիք մինչև հիմայ, ո՞վ թղթակիցը «Մասիս» լրագրի Ռուսաստանից: Սոցա ամենուն իսկութիւնը, որք ազգին տունը կը քանդեն հաւաքբար, հասարակութեան յառաջ վաղորօք յայտ առնելը՝ կողմնապահութիւն է, նախանձ է, ինտրիգն է:

Եթէ պ. Շամազարամ անպատճառ մի ծառայութիւն կուղէ մատուցանել ազգին, թող «Մասիս» իմարդութեան դասեր տայ կովկասի աշխարհադրութեան վրայ, որպէս զի նա ալ Շամախին երևանի մօտ չուն և Պաքստի ալ Ղաբարաղի Թորմէ հետէ բաւականապէս իւր ազգային պարտաւորութիւնը կատարած համարելով կրնայ քաշուիլ թղթակցական ասպարեզէն, իւր հետ տանելով բոլոր «Մասիս» ընթերցողաց ի խորոց սրտի արձակած յորանջումները:

Հ. Ֆ.

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 2 յոյնմբերի. «НОВОЕ Время» լրագիրը հաղորդում է. վարչական աքսորվածների գրութիւնը քննող մասնաժողովը կարելի համարեց շատերին ազատել և հոգալ աքսորվածների գրութեան բարեօրէնման մասին: Պետական կոնտրօլը ընդունեց Գորվիցի ընկերութեան 11,300,000 ռ. մեծ տնայական պարտքը: Մինիստրների մասնաժողովը 4ը քննէ այդ գործը յոյնմբերի 30-ին: «НОВОСТИ» լրագիրը հաղորդում է լուր, թէ ոչնչանում են 3 կարգի արածուցութիւնները, առաջին կարգի ծառայողութեան ժամանակամիջոցը ընդարձակվում 1 1/2 տարով, երկրորդը 3 տարով: Այդ կարգադրութիւնը ժողովրդական լուսաւորութեան մինիստրի քննութեանը կը յանձնվի:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 2 յոյնմբերի: Պետական բանկի 5% տոմսին առաջին շրջանի արժէ 95 ռ. 25 կ., երկրորդ 92 ռ. 12 կ., երրորդ 93 ռ. 50 կ., չորրորդ 91 ռ. 50 կ., ներքին 5% առաջին փոխառութեան տոմսակը արժէ 220 ռ. 75 1/2 կ., երկրորդ 214 ռ. 75 1/2 կ., արեւելեան առաջին փոխառութեան տոմսակը 90 ռ. 25 կ., երկրորդ 90 ռ. 25 կ., երրորդ 90 ռ. 25 կ., օսկի 7 ռ. 64 1/2 կ.: Ռուսաց 1 ռուբլ լօնդօնի վրա արժէ 25,81 պէնս, ռուսաց 100 ռ. ֆարիդի վրա 272 Ֆր. 75 1/2 սանտիմ: Բօրայի տրամադրութիւնը հանդարտ է:

Խմբագիր—հրատարակող ԳԻՐԻԳՈՐ ԱՐԵՐՈՒՆԻ

ԱՌՎ ԿԱՍԵԱՆ ՊՐԻԿԱԶՈՒՄ ներկայ 1881 թվականի նոյեմբերի 9-ին
 Լինելու է ԱՃՈՒՐԴ, օրենքով որոշված կրկնաճուրղով երեք օրից յետոյ ծա-
 Նամար միմեանց կից ԵՐԵՔ ԱՆՇԱՐԺ ԿԱՅՔԵՐ, որոնք գտնվում են
 խիս 2-դ բաժնում ԿՕՆՍՈՒԼԱԿԱՅԱ ԵՒ ՆՕՎՕԲԵԲՈՒՏՕՎ ՍԿԱ-
 փողոցների վրա և օրոք պատկանում են Ստասսկի Սոփիանիկ Իսայ Արտեմիչ
 ՂՂՈՒԿԱՍՕՎԻ ԺԱՌԱՆԳՆԵՐԻՆ. Կօլեժսկի ասեսօր Դաւիդին, Կօ-
 լի բեկապարտաբար ԿՕՆՍԱՆՏԻՆԻՆ և ազնուական ԱՐՏԻՄԻԻ և ՍՕ-
 ԴՈՆ ՏԵՐ-ՂՆԵԿԱՍՅՆԵՐԻՆ և նրանց քոյր Կօլեժսկի ասեսօրի կին ՏԵՐԵԶԱ
 ԶԻՐՕՎ ԻՆ:

13—20 (2)

Тинаррафія Ілоріана, Університет, Пам'ятники, Бібліотека

ноября 1881 года.

Հայկական երկաթեայ պատենտած ԵՐՕՐՆԵՐ, լեմէիներ
 րով Բանսամի ֆաբրիկայից, ծախվում են գործարանական
 վճարով ԵՐՕՐՆԵՐ և ԳՕԼԻԼԻՍՏԻ կանտորայում
 խսում, Դիւրցովայի փողոցի վրա Երթունու գալերեում №